

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **D. Z.**, bývajúcej v Z., proti povinným **1/ PERSPEKTÍVE DRUŽSTEVNEJ ZDRAVOTNEJ POISŤOVNI v konkurze**, so sídlom v Bratislave, Pluhová č. 2 (zaniknutej 8. augusta 2007) a **2/ Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s.** so sídlom v Bratislave, Mamateyova č. 17, **o vymoženie 2 176,22 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. Er 672/1999, v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok z 18. mája 2010 č.k. Er 672/1999-88, takto

### r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Okresného súdu Ružomberok z 18. mája 2010 č.k. Er 672/1999-88 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

### O d ô v o d n e n i e

Návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdnemu exekútorovi JUDr. Františkovi Radzovi 23. júla 1999, sa oprávnená domáhala vykonania exekúcie na majetok povinných na základe vykonateľného exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Ružomberok z 2. júna 1999 sp. zn. 1 Cb 151/99, právoplatného 15. júla 1999 (ďalej len „rozsudok“), ktorým bola povinnej 1/ uložená povinnosť zaplatiť 2 175,22 Eur (65 530,70 Sk) s príslušenstvom oprávnenej ako prevádzkovateľke očnej optiky za zdravotné potreby a pomôcky poskytnuté jej poisťencom. V odôvodnení návrhu oprávnená poukázala na rozhodnutie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 1. júla 1999 č. 3215/1999-A, právoplatného 17. júla 1999 (ďalej len „rozhodnutie MZ SR“), ktorým bolo podľa § 34 zákona č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení a zdravotných poisťovniach (ďalej len „zákon o zdravotnom poistení“) zrušené povolenie na zriadenie povinnej 1/ ako zdravotnej poisťovne. Návrh v časti, v ktorom oprávnená žiadala

viest' exekúciu aj na majetok povinnej 2/ odôvodnila tým, že ho podáva z opatrnosti, keďže jej nie sú známe majetkové pomery povinnej 1/, ktorej záväzky podľa § 34 ods. 3 zákona o zdravotnom poistení preberá povinná 2/ až vtedy, ak ich nie je možné uspokojiť z majetku povinnej 1/.

Na základe poverenia na vykonanie exekúcie proti obom povinným, vydaného Okresným súdom Ružomberok 30. júla 1999 na vykonanie vyššie označeného rozsudku, vydal exekútor 4. augusta 1999 podľa § 47 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) upovedomenie o začatí exekúcie. Proti tomuto upovedomeniu podala povinná 2/ u exekútora včas námietky, v ktorých poukázala na skutočnosť, že rozsudkom bola k povinnosti zviazaná len povinná 1/ a jej nebol nikdy tento rozsudok doručený, preto nemôže byť vo vzťahu k nej exekučným titulom. Súčasne poukázala na § 34 ods. 4 a 5 zákona o zdravotnom poistení, podľa ktorého zrušením povolenia na zriadenie rezortnej poisťovne vstupuje zrušená poisťovňa do likvidácie a preberajúca poisťovňa preberá jej poistencov, nie však aj jej záväzky a pohľadávky. Preto žiadala námietkam proti exekúcii vyhovieť.

Okresný súd Ružomberok uznesením zo 6. februára 2008 č.k. Er 672/1999-57 vyhlásil exekúciu voči povinnej 1/ podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku za neprípustnú a exekučné konanie podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku voči nej zastavil s poukazom na zánik povinnej 1/ 8. augusta 2007 bez právneho nástupcu.

Okresný súd Ružomberok uznesením z 10. júna 2008 č.k. Er 672/1999-67 námietky povinnej 2/ proti exekúcii zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 37 ods. 3 a 4 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie i rozhodovania o námietkach a § 34 ods. 3 zákona o zdravotnom poistení v znení účinnom v čase zrušenia povinnej 1/. Mal za to, že v dôsledku zrušenia povinnej 1/ a nemožnosti uspokojiť jej záväzky voči zdravotníckym zariadeniam, došlo ex lege k ich prechodu na povinnú 2/, ktorá prevzala poistencov povinnej 1/, preto sa povinná 2/ nemôže dovolávať nedoručenia rozsudku ako dôvodu na zastavenie exekúcie. Keďže k prechodu záväzkov voči zdravotníckym zariadeniam došlo priamo zo zákona, oprávnená nebola povinná prechod preukazovať.

Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie povinná 2/. Namietla, že k prechodu záväzkov zrušenej poisťovne voči zdravotníckym zariadeniam dochádza až vtedy, keď z jej majetku nie je možné uspokojiť tieto záväzky. Podľa jej názoru nemožnosť uspokojiť záväzky nenastala v predmetnej exekučnej veci do doby podania návrhu na vykonanie exekúcie, ani do zrušenia zákona o zdravotnom poistení v roku 2004, preto oprávnená nedôvodne podala návrh na vykonanie exekúcie aj voči nej. Uviedla, že prechod sa netýkal všetkých záväzkov, ale len tých, ktoré mala zrušená poisťovňa voči zdravotníckym zariadeniam, pričom oprávnená v tom čase zdravotníckym zariadením nebola. Absencia zákonnej úpravy po zrušení zákona o zdravotnom poistení (v čase rozhodovania súdu o jej námietkach proti exekúcii), ktorá by jej ukladala povinnosť úhrady neuspokojených záväzkov povinnej 1/ v konkurze, je taktiež dôvodom na vyhovie jej námietkam.

Okresný súd Ružomberok po zrušení jeho rozhodnutia ex lege v zmysle § 374 ods. 4 O.s.p. opätovne uznesením z 18. mája 2010 č.k. Er 672/1999-88 námietky povinnej 2/ proti exekúcii zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 37 ods. 3 a 4 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase rozhodovania o námietkach a § 34 ods. 3 zákona o zdravotnom poistení v znení účinnom v čase zrušenia povinnej 1/. Okresný súd mal za to, že vzhľadom na zrušenie povinnej 1/ nastala právna skutočnosť prezumovaná zákonom, a to zistenie, že z jej majetku nie je možné uspokojiť jej záväzky, z ktorého dôvodu si oprávnená relevantne uplatnila svoju pohľadávku voči povinnej 2/, keďže došlo k prechodu záväzkov ex lege na ňu ako právneho nástupcu povinnej 1/.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky na základe podnetu povinnej 2/ mimoriadne dovolanie podľa § 243e ods. 1 O.s.p z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uvedené rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že rozhodnutím MZ SR bolo zrušené povolenie povinnej 1/ na zriadenie zdravotnej poisťovne, jej poisťenci prešli po právoplatnosti rozhodnutia MZ SR k povinnej 2/ a na povinnú 2/ prešli záväzky povinnej 1/ voči zdravotníckym zariadeniam, pohľadávky na poisťnom a poplatky z omeškania, údaje z informačného systému a súvisiaca dokumentácia s vykonávaním zdravotného poistenia v zrušenej poisťovni. Ďalej uviedol, že rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 19. decembra 2001 č. M/5068/2001, právoplatným

21. januára 2002 (ďalej len „druhé rozhodnutie MZ SR“) bolo vyhovené protestu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 12. decembra 2001 č. VI Gd 5187/01-19 a výrok rozhodnutia MZ SR o prechode záväzkov na povinnú 2/ bol zrušený z toho dôvodu, že MZ SR nemohlo o prechode záväzkov rozhodovať, nakoľko tento prechod bol upravený § 34 ods. 3 zákona o zdravotnom poistení. Generálny prokurátor poukázal aj na to, že povinná 1/ po právoplatnosti rozhodnutia MZ SR vstúpila do likvidácie, ktorú vykonával likvidátor určený MZ SR, ktorý po zistení jej predĺženia podal návrh na vyhlásenie konkurzu. Konkurz na majetok povinnej 1/ bol vyhlásený rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave z 20. apríla 2001 č. k. 7 K 70/2001-30, ktorým vyhlásením došlo ex lege k prerušeniu likvidácie. Podľa názoru generálneho prokurátora, oprávnená i okresný súd vychádzali z nesprávneho právneho názoru, že zrušením povinnej 1/ jej záväzky už prešli na povinnú 2/. Uviedol, že v danom prípade ide o osobitný prípad univerzálnej sukcesie, v ktorom pri zrušení právneho subjektu likvidáciou, prechádzajú na právneho nástupcu práva a povinnosti v rozdielnom časovom horizonte. Niektoré dňom zrušenia (napr. prevzatie poistencov) a niektoré až po splnení ďalších zákonom stanovených podmienok (napr. záväzky). Podľa § 34 ods. 3 druhej vety zákona o zdravotnom poistení záväzky zrušenej poisťovne podľa jeho názoru prechádzajú na poisťovňu, preberajúcu poistencov zrušenej poisťovne až vtedy, keď z majetku zrušenej poisťovne nie je možné uspokojiť záväzky poisťovne voči zdravotníckym zariadeniam. K uvedenému prechodu nedochádza samotným zrušením poisťovne, ani jej vstupom do likvidácie a ani vyhlásením konkurzu na jej majetok. Tieto skutočnosti bez ďalšieho neznamujú, že z majetku zrušenej poisťovne nie je možné uspokojiť jej záväzky voči zdravotníckym zariadeniam. Uviedol tiež, že i keď je vyhlásený konkurz, jeho cieľom je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov dlžníkovho majetku. Na základe uvedeného považoval právny záver okresného súdu, že oprávnená relevantne podala návrh na vykonanie exekúcie voči povinnej 2/ za nesprávny.

Povinná 2/ sa vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu stotožnila s dôvodmi uvedenými v mimoriadnom dovolaní generálnym prokurátorom.

Oprávnená sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.), po zistení, že

mimoriadne dovolanie podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky na základe podnetu účastníka konania (§ 243e ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 243f ods. 1 a 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

Podľa § 243f ods. 1 O.s.p., mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom mimoriadneho dovolania, ale i v mimoriadnom dovolaní uplatnenými dôvodmi (§ 242 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.). Obligatórne (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vady uvedené v § 237 O.s.p. ani tzv. iné vady neboli generálnym prokurátorom tvrdené a ich existencia v konaní o mimoriadnom dovolaní nevyšla najavo.

Generálny prokurátor namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.), konkrétne v nesprávnej aplikácii § 34 zákona o zdravotnom poistení okresným súdom, v dôsledku čoho okresný súd nesprávne uzavrel, že oprávnená relevantne podala návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej 2/.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom, právoplatným 15. júla 1999 bola povinnej 1/ uložená povinnosť zaplatiť oprávnenej sumu 65 530,70 Sk s príslušenstvom; povinná 1/ bola

zrušená rozhodnutím MZ SR právoplatným 17. júla 1999 a jej poistenci prešli k povinnej 2/; oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie 23. júla 1999 proti obom povinným; okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie proti obom povinným 30. júla 1999; exekútor vydal 4. augusta 1999 upovedomenie o začatí exekúcie; povinná 2/ podala 18. augusta 1999 námietky proti exekúcii; Krajský súd v Bratislave uznesením z 20. apríla 2001 vyhlásil konkurz na majetok povinnej 1/; Krajský súd v Bratislave uznesením z 22. februára 2007 zrušil konkurz z dôvodu, že majetok povinnej 1/ nepostačuje na úhradu výdavkov a odmeny správcu; povinná 1/ zanikla 8. augusta 2007 výmazom z obchodného registra v celom rozsahu; okresný súd 18. mája 2010 zamietol námietky povinnej 2/ proti exekúcii.

Podstatným v preskúvanom prípade je posúdenie, či, kedy, v akej výške a na základe čoho došlo k prechodu záväzkov povinnej 1/ voči zdravotníckym zariadeniam na povinnú 2/ a zároveň posúdenie, či k prechodu došlo pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie alebo po jeho podaní a či sa tento prechod týkal aj pohľadávky oprávnenej, teda či jej pohľadávku bolo možné považovať za záväzok povinnej 1/ voči zdravotníckemu zariadeniu.

Podľa § 34 ods. 1 písm. c/ zákona o zdravotnom poistení (toto i nasledujúce ustanovenia v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia MZ SR i v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie), rezortná poisťovňa sa zrušuje rozhodnutím o zrušení povolenia na zriadenie rezortnej poisťovne.

Podľa § 34 ods. 2 zákona o zdravotnom poistení, rozhodnutie o zrušení povolenia na zriadenie rezortnej poisťovne vydá ministerstvo zdravotníctva na podnet orgánu štátneho dozoru v prípade, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v písm. a/ až c/ tohto ustanovenia.

Podľa § 34 ods. 3 druhej vety zákona o zdravotnom poistení, ak z majetku zrušenej poisťovne nie je možné uspokojiť záväzky poisťovne voči zdravotníckym zariadeniam, prechádzajú tieto záväzky na všeobecnú poisťovňu alebo na inú poisťovňu, ktorá prevzala poistencov, a to pomerne podľa počtu prevzatých poistencov.

Podľa § 34 ods. 4 prvej až štvrtej vety zákona o zdravotnom poistení, zrušením povolenia na zriadenie rezortnej poisťovne vstupuje rezortná poisťovňa do likvidácie. Likvidátora určí ministerstvo zdravotníctva. Likvidátor vykonáva len úkony, ktoré smerujú k likvidácii rezortnej poisťovne. Pri likvidácii rezortnej poisťovne sa postupuje podľa osobitného predpisu, ak tento zákon neustanovuje inak (ktorým predpisom je Obchodný zákonník).

Podľa § 34 ods. 5 zákona o zdravotnom poistení, poisťencov poisťovne zrušenej spôsobom uvedeným v odseku 1 prevezme všeobecná poisťovňa, ak nedôjde k dohode o prevzatí poisťencov inou poisťovňou.

S účinnosťou od 1. júla 2001 a od 1. januára 2003 došlo k novelizácii § 34 zákona o zdravotnom poistení a od 1. januára 2005 bol tento právny predpis zákonom č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zdravotných poisťovniach“) zrušený (čl. VIII tohto zákona).

Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku (v znení účinnom v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, vydania poverenia a vznesenia námietok povinnou 2/), účastníkmi exekučného konania sú oprávnený a povinný.

Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku (v znení účinnom v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, vydania poverenia a vznesenia námietok povinnou 2/), proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (§ 41).

Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku (v znení účinnom od 1. septembra 2005), proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich

z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

Podľa § 37 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení účinnom v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, vydania poverenia a vznesenia námietok povinnou 2/), prechod povinnosti alebo práva možno preukázať len listinou vydanou alebo overenou oprávneným orgánom, ak nevyplýva priamo z právneho predpisu.

Podľa § 37 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení účinnom od 1. septembra 2005), ak k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností z exekučného titulu dôjde po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, pokračuje exekútor vo vykonávaní exekúcie na základe pôvodného poverenia, ku ktorému priloží originál alebo osvedčenú fotokópiu listiny preukazujúcej prevod alebo prechod práv a povinností.

Podľa § 37 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení účinnom od 1. decembra 2006), ak k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností z exekučného titulu dôjde po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, pokračuje exekútor vo vykonávaní exekúcie na základe pôvodného poverenia, ku ktorému priloží originál právoplatného rozhodnutia súdu o pripustení zmeny alebo odpis rozhodnutia.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom v čase vydania poverenia), na základe žiadosti exekútora podľa odseku 1 súd najneskôr do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora vykonaním exekúcie podľa tohto zákona.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku (v znení účinnom v čase vznesenia námietok povinnou 2/), povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní

od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

V preskúmvanej veci ako už bolo vyššie uvedené, okresný súd zamietol námietky povinnej 2/ proti exekúcii, keď dospel k záveru, že vzhľadom na zrušenie povinnej 1/ nastala právna skutočnosť prezumovaná zákonom, a to, že z jej majetku nie je možné uspokojiť jej záväzky, preto si oprávnená relevantne uplatnila svoju pohľadávku voči povinnej 2/, keďže došlo k prechodu záväzkov ex lege na ňu ako právneho nástupcu povinnej 1/. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených právnych ustanovení v spojení s rozhodnutiami MZ SR konštatuje, že uvedený právny záver okresného súdu nie je možné považovať za správny. Ako správne namietal generálny prokurátor, podľa § 34 ods. 4 zákona o zdravotnom poistení, záväzky zrušenej poisťovne prechádzajú na všeobecnú poisťovňu alebo na inú poisťovňu, ktorá prevzala poistencov až vtedy, keď z majetku zrušenej poisťovne nie je možné uspokojiť záväzky poisťovne voči zdravotníckym zariadeniam, nie už samotným zrušením poisťovne. Ani v preskúmvanej exekučnej veci nedošlo ex lege k prechodu záväzkov povinnej 1/ voči zdravotníckym zariadeniam na povinnú 2/ samotným zrušením povinnej 1/. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že ani následný vstup zrušenej poisťovne do likvidácie, ani vyhlásenie konkurzu na jej majetok bez ďalšieho neznamená, že z jej majetku nie je možné uspokojiť záväzky voči zdravotníckym zariadeniam.

Z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia otázky prechodu záväzkov povinnej 1/ voči zdravotníckym zariadeniam na povinnú 2/ súdom prvého stupňa (že k prechodu došlo samotným zrušením poisťovne), z ktorého dôvodu podľa jeho názoru oprávnená dôvodne podala návrh na vykonanie exekúcie aj voči povinnej 2/ a nebola povinná prechod preukazovať, sa v preskúmvanej veci okresný súd už nezaoberal inými skutočnosťami a dôvodmi uvádzanými v odvolaní povinnou 2/. V ďalšom konaní bude preto jeho úlohou zaoberať sa otázkou, či, kedy

(k akému dátumu), na základe čoho a v akej výške prešli záväzky povinnej 1/ **voči zdravotníckym zariadeniam** (vrátane záväzku voči oprávnenej, tiež, či oprávnená splňa(la) podmienky zdravotníckeho zariadenia) na povinnú 2/ v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o zdravotnom poistení, zákona o zdravotných poisťovniach, Exekučného poriadku a zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (upravujúceho tiež práva a povinnosti účastníkov konkurzného konania, vrátane práv a povinností veriteľov úpadcu) v spojení so zákonom č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. Úlohou okresného súdu bude tiež zaoberať sa a v novom rozhodnutí sa vysporiadať aj s dôvodmi odvolania povinnej 2/, podaného proti jeho rozhodnutiu na č.l. 57 spisu.

Keďže rozhodnutie okresného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, generálny prokurátor Slovenskej republiky dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p., pretože to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania a túto ochranu nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.) s tým, že právny názor ním vyslovený je pre okresný súd záväzný.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 25. januára 2012**

**JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová